

Naši dopisi.

Iz Glamoča v Bosni 14. svečana. M. — Mi tukaj v Glamoču živimo prav po meniško; ločeni od vsega izobraženega svetá, si sami delamo veselice in to navadno vsako soboto. Shajamo se v konaku (véliki carski hiši) vsi naredniki in namestniki častnikov, skupaj 13 glav, in se s petjem dostikrat do jutra kratkočasimo. Večericu nam po navadi napravi naš kuhar: svinjsko pečenko s krompirjem in 3 kokoši, vina pa si kupimo od nekega Dalmatinca — po 30 kr. liter. Ker se kozarcev tukaj ne dobó, se poslužujemo naših konserv izpraznenih škatelj. S Srbi in Turki smo se že jako soznani. Srbske hiše obiskujemo vsak dan, Turki pa se še vedno za svoje žene bojé, vendar se nadejamo, da se bodo v kratkem času vse njih žene odkrile; mnogo jih je že dandanes, ki si celó malo svoj obraz zakrivajo. Imamo pa tudi tukaj turško vdovo, ki ni ravno stara in za bogato veljá, in katera uže popolnoma odkrita hodi in se z enim naših vojakov poročiti želi. Večidel vse naše pozdrave Turkinje prav prijazno odzdravljajo, čeravno imajo obraze še na pol zakrite. — Vsak petek imamo v našem mestu sejm, na katerega dohaja zmirom mnogo ljudstva. Navadno je kupčija tukaj le z žitom in moko; žito nima za te siromaške kraje previsoke cene. 1 oka (to je 1¹/₄ kilo) pšenice veljá 15 kr., ječmena 13 kr., ovsa 12 kr., koruze 13 kr., 1 oka kave 1 gold. 40 kr. do 1 gold. 60 kr., fižol po 26 kr., maslo po 1 gold. 50 kr., svinjska mast po 1 gold. 40 kr. do 1 gold. 50 kr., sladkor po 90 kr., petrolej po 55–60 kr., železo po 35 kr. in suhe kože po 3 gold. Leto in dan, ko bodo ceste vse popravljene, se bode gotovo vse pocenilo. — Naj dodam tem vrsticam še nekoliko o vožnji in živini bosenski. Kola imajo jako široka, pa komaj 3 metre dolga; na celem vozu ne najdeš čisto nič železa in tudi ne enega žeblija; kolesa so nizka in jako neokorna; eno samo kolo je tako težko, da tehta toliko, kakor vsa 4 kolesa naših vóz. Zaradi te grozne neokornosti vpregajo tudi v prazni voz zmirom najmanj po 4, navadno celó po 6 volov. — Kónj se vidi tukaj mnogo, al ž njimi nikoli ne vozijo; rabijo jih Srbi in Turki samo za jezdit in tovoriti; onim, katere jezdi, pa mnogo bolje strežejo kot tovarnikom. Največ kónj uniči lenoba Bošnjakov; kónj nimajo v hlevih; vsak letni čas so vremenskim uimam izpostavljeni, jih vrh tega nikoli ne snažijo, da! še ne razsedlajo jih ne; ubogo kljuse ostane v vročini in mrazu pod prostim nebom s sedlom na hrbtu. — Goveda so, kakor sem v letošnji od kmetijske družbe izdani „Pratiki“ čital, v resnici jako zanikerna, in ker nimajo boljše vode od kónj, je tudi malo popolnem zdravih. — Ovce, katerih se posebno okoli Kupreza in Jajca mnogo po gričih pase, so pa kaj lepe, a velike niso. Najlepše sem videl pri Šujci, Borovi glavi in na Čardaku. — Kóz in svinj se tú ne vidi veliko, više od Banjaluke in Derventa pa prav nič. — Sadnemu drevju je zemlja v celi Bosni kaj ugodna; posebno veliko se po nekaterih krajih jabek in sliv nabaja, tako pri Kotorskem, Jajci in Travniku. Pri Maglaju se nahaja žlabnega sadja vseh vrst, isto tako v Sarajevu. Vinske trte se nič ne vidi, temveč pa duhana (tobaka) posebno preko ceste Brod-Sarajevo.

Z Dunaja 20. febr. H. (Akademično društvo „Slovenija“.) Deset letje preteklo, odkar so si rodoljubni slovenski dijaci, na čelu jim gospoda profesorja Šuklje in Levec, na tuji zemlji, daleč od mile nam domovine, ustanovili slovensko društvo z imenom „Slovenija“. Že ime naj jih spominja na domovino; tu naj se zbirajo

slovenski dijaci, tu naj se čuje mili glas naših lepih pesmi — narodnih in umetnih, tu na obalih sinjega Dunava naj se spominja dijak svojega zapuščenega naroda. Te lepe misli so vodile slovenske dijake, ko so temu društvu vdahnili življenje. Prav očitno se je ovi večer, ko je „Slovenija“ praznovala svojo desetletnico in so po dvorani razlegali se burni živio-klici ustanoviteljema društva: g. Šukljeju in g. Levcu, pokazalo, kako so jima društveniki hvaležni, in da boste njuni imeni se lesketali v kroniki društva, dokler bo društvo stalo. — Nikakor se nisi prevaril prijatelj, timveč iznenaden si bil, ko si slišal program tega večera. Mnogo odličnih Slovencev počastilo je ta večer naše društvo s svojim pohodom; najbolj nas je pa veselilo, da smo videli v svoji sredi med navdušeno mladino ustanovitelja „Slovenije“, g. prof. Šukljeja. — Predsednik društva stud. jur. g. Lenarčič pozdravil je občinstvo v lepem govoru; on je razložil namen društva, naglasil pa je sosebno, da se je slovanska vzajemnost zmiraj gojila med slovenskimi dijaci. „Slovenija“ živela je zmiraj v najboljem prijateljstvu z družimi slovanskimi društvi, sosebno je vezala bratovska vez „Slovenijo“ sè „Velebitom“ in „Srpsko Zoro“; najboljši dokaz pa, kako je „Slovenija“ priljubljena na Dunaji, je ta, da so danes zastopana vsa slovanska društva. To je bilo glavno jedro njegovega govora. Slavnostni govor je govoril g. Zavadlál. — Kar se petja tiče, moramo omeniti, da je bilo prav dobro; vsaki pesmi sledilo je živahno ploskanje sè živio-klici. Občinstvo je hotelo na vsak način pevce zopet na oder privabiti; žalibog, da ni bilo mogoče, vsako pesem ponavljati. Sosebno krasno so pevci peli kvartet „Slabo sveča je brlela“ in „Pri zibelih“. Pokazali so zopet, da so jako izurjeni; ni tedaj brez pomena, da slovenski pevci tukaj za najbolje slovijo. Gosp. Mašek igral je prav dobro na glasoviru; gosp. Klein pa je pokazal, da je dober igravec na gosli. Omeniti moramo tudi, da je gosp. kand. prof. Laharnar prav živo in izvrstno deklamoval Levstekov pesmotvor „Ubežni kralj.“ Hvalo, katero je za svoje mojstersko deklamovanje žel, je v resnici zaslužil. To je glavni obseg programa. — Začel se je potem zabavni del. Pevci peli so potem še nekatere pesmi. Napitnic bilo je mnogo, tu naj le najvažnejše omenimo. Gosp. predsednik Lenarčič napil je našemu cesarju kot zaščitniku narodnih pravic. Z velikim navdušenjem bila je ta napitnica sprejeta; pevci pa so odpeli cesarsko pesem. S tem so zopet pokazali slovenski vseučiliščniki, da so navdušeno udani svojemu vladarju. Gosp. Neuman je kot zastopnik „Velebita“ čestital „Sloveniji“, da je doživela dolgo dobo desetletnice in naglašal, naj se še za naprej goji bratska ljubav med slovenskim in hrvatskim narodom. Gosp. Mudrič je v imenu hrv. tehnikov, gosp. Stajić v imenu „Srpske Zore“, g. Lenoh kot predsednik slov. pevskega društva, g. Gelber v imenu „akad. lesehalle“ napil „Sloveniji“, gosp. Zavadlál napil je ustanovitelju „Slovenije“ gosp. prof. Šukljeju, dijaki pa so ga po stari dijaški navadi vzdignili. Predsednik slov. liter. društva, g. Trstenjak, napil je slavnemu slov. pisatelju gosp. Stritarju. Na to poprime gosp. prof. Šuklje besedo. V lepem govoru povdarja on, da mora biti vsak slov. vseučiliščnik akademik v pravem smislu besede: on mora biti odločen Slovenec in pošten Slovan; on mora svojim načelom, ki jih zdaj goji, tudi v realnem življenju zvest ostati in za svoj narod delati. Njegov govor je bil z velikim veseljem sprejet. — Tako je ta večer zopet „Slovenija“ pokazala, da ne spi, ampak da krepko deluje, da se zaveda svoje svete naloge. Naj bi kmalu doživeli enak vesel večer, kakor je bil 12. februarija, ki nam ostane nepozabljiv.

V Gorici 23. febr. — „Obligacije glavnega deželnega mesta Gorice“ bomo imeli, kakor jih že imajo mesta Trst, Gradec, Brno in Praga. Skleni o je namreč naše mestno starešinstvo v seji 15. dne t. m. vzeti na pòsodo pol milijona goldinarjev ter izdati dolžne liste po sto gold. a. v. sè šestodstotnimi obrestmi, ki se bodo plačevale 1. julija vsacega leta. V 45 letih se ves dolg poplača. Vso to kreditno operacijo, to je, natančno izpolnovanje dolžnosti, ki si jih mesto ž njo naloži, ima kontrolovati deželni odbor, kateri je v včerajšnji seji mestnega starešinstva sklep potrdil. Važno je tudi to, da se je kreditna ustanova avstrijska v Beču zavezala, izvrševanje Goriškega posojila pospeševati proti temu, da dobi 1% provizije. Kreditni zavod bode tudi na posojilo predplačeval. Namen tega mestnega posojila je najpred ta, da se vsi razni dosedanji dolgovi izplačajo, da se dolg zedini in mestni kredit utrdi; dalje, da se po tej poti koj zdaj nekaj denarja (80.000) najame za neke nujne potrebe. Tako je tedaj za zdaj ta finančna štrena goriška precej srečno razmotana; pravi vspeh bo pa še le razviden, kedar se bodo začinjale oddajati obligacije. Omenim naj slednjič še, da je to kreditno operacijo dognal župan dr. Deperis in da je njegov, oziroma, finančnega odseka starešinstvenega dotične nasvete krepko podpiral tudi vladin komisar, dvorni svetovalec baron Rechbach. — V tisti seji je tudi sklenilo naše starešinstvo — po zgledu družih mest — svečano obhajati petindvajsetletnico cesarjeve poroke 25. aprila t. l. Izbran je, da sestavi program dotičnih slavnosti, poseben odsek. — Pretekli teden so bile lepe zabave v poslopji grofinje veledobrotne Matilde Coronini-evke v Rabatišči na korist zapuščenim deklicam. Sodelovali so pri koncertu in živih podobah (tableaux) najodličniši muzikalni umetniki in plemenitaši. Udeležil se je veselice en večer tudi grof Chambord. — Papeževo obletnico 20. dne t. m. smo dostojno slavili. V prvostolnici je bila dopoldne slovesna maša s pridigo; zvečer pa sijajen koncert z deklamacijami v dvorani katol. društva. Tudi tu se je med drugimi izkazoval izvrstni tukajšnji violinist gosp. Tirindelli. — Spet so dva mladenča tukaj zaprli zavoljo pregreškov v italijanskem zmyslu. Izvedela je sodnija njuna dejanja po neki ženski, kateri je bil eden zatožencev ljubezen odpovedal. Da, ženska jeza zna biti huda!

Iz Godišič pri Škofji Loki 18. sveč. J. J. (O ruskem lanu) naj tudi jaz svoje skušnje razodenem, da jih zve sl. družba kmetijska. Leta 1877. sem jaz naročil 6 starih mernikov tega semena; 3 mernike sem ga sam vsejal, 3 mernike ga pa za svojega soseda naročil. Al se je slabo obnesel; semena je bilo iz 3 mernikov samo 1½ mernika, prediva pa 1 cent in 30 funtov. Moj sosed ni bil veliko bolj srečen; leta 1878. sem ga naročil le en sodček, vsejala sva ga s sosedom vsak polovico, al, kakor dopisnik „iz tuhinjske doline“ piše, da je njegovo seme bilo brž ko ne nekoliko izprideno, tako je bilo tudi seme v mojem sodčku izprideno: v kepah se je vkap držalo v velikosti debelega krompirja, v sredi pa je bilo plesnjivo. Vsejano seme je vse ozelenelo, pa ni bilo tako gosto, kakor bi sicer imelo biti; vendar je meni izrastlo zadnje leto iz 2 mernikov semena več in lepšega prediva, pa tudi semena več kakor prejšnje leto iz 3 mernikov. Mojemu sosedu se je pa Rus nekoliko slabeje obnesel kot meni.

S Postojne 23. sveč. — V narodnih časnikih se je preteklo leto večkrat bralo, kako so postojnski slovenozrci nepostavno in zvijačno manevrirali, da so nam pri volitvi občinskega starešinstva 10. prosinca lanskega leta za župana vrinili Matija Burgerja, ter si tako

brezvoljno orodje za svoje naklepe o zatiranji naše narodnosti in naših pravic pridobili. — Se ve da narodni odborniki niso o tem nepostavnem manevru molčali, ampak so pritožbo na dotični kraj poslali. Zdaj je reč tudi na zadnji stopnji od sl. ministerstva rešena, in ona volitev — na sramoto postojnske nemškutarske inteligence zavržena, ter nova volitev župana zapovedana. Zdaj bi narodna stranka gotovo zmagala, al, žalibog, nastala je zavolj nekih osebnih malenkosti razprtija med nekaterimi odborniki, in tako bomo zaradi nesloge po krivnji nekaterih domačinov, ki nimajo toliko velikodušja, da bi blagor občine in domovine bolj pred očmi imeli, kakor svoje osebnosti, pri novi volitvi propadli. Žalostno, pa resnično!*) — Gosp. Matija se je vendar prepričal, da narodni odborniki nočejo plesati, kakor jim on po tuje žvižga. To ga je pa tako razkačilo, da se je ne davno pred zbranim občinskim odborom službe županstva očitno odpovedal, in potem iz jeze menda še — zbolel. Mož beseda je pa, kolikor ga poznamo, on toliko, da bi županstvo zopet prevzel, ako bi le bil zopet izvoljen.

Iz Ljubljane. — Radostni beremo v časniku „Politik“ in „Pokrok“, da tudi Čehom je vstop grofa grofa Taaffeja v ministerstvo jako po volji. Po takem so menda zagotovljeni, da bodo nove volitve poslanec v državni zbor pod njegovim nadzorstvom se vršile brez birokratičnega pritiska in brez družih nepostavnih vplivov. Tudi mi Slovenci ne potrebujemo nobene podpore vladne pri volitvah; le Vestenecki, Derbitschi, Schönwetterji e tutti quanti naj mirujejo, pa bode narod naš pokazal, katere može hoče za svoje zastopnike imeti. Ker utegnejo volitve kmalu biti, naj veljavni naši rodoljubi po deželi uže zdaj opozorujejo ljudstvo naše v vsakem kraji na velevašno dolžnost, ki jih čaka, da se vendar enkrat rešimo nadlog, v katerih uže dosti dolgo zdihujemo.

— (Iz seje deželnega odbora dne 21. t. m.) Deželni odbor je sklenil, da gre vsled petindvajsetletnice cesarjeve poroke 24. aprila deželna deputacija pod vodstvom deželnega glavarja z voščilnim pismom poklonit se Njihovima Veličanstvoma. — Dalje se je sklenilo, prodati okolo 3½ orala veliko senošet norišnostavbinega zaklada v Oberjih pri Šmartnu pri Savi; — za poskušnje s toplonosno kurjavo v novi norišnici na Studencu se ukrenejo potrebne priprave; — na dopis deželnega šolskega sveta se pritrudi predlogu krajnega in okrajnega šolskega sveta, da se sedanji čateški učitelj Janez Teršelič definitivno namesti v učiteljsko službo na ljudski šoli pri Beli cerkvi; — deželnemu šolskemu svetu se piše zarad iztirjanja šolskega denarja, katerega je še več občin na dolgu normalnošolskemu zakladu; — poročilo cestnega odbora v Kranjski gori, da bi bili stroški za preuredbo sedanje ceste čez Klanec (Stukel) pri Beli peči neprimerno veliki v primeri s koristjo te preuredbe, vzame se na znanje ter se bode prihodnjemu deželnemu zboru o tem poročalo; — na prošnjo cestnega odbora litijskega se deželnemu inženirju naroči, da gre ogledat potrebne poprave in preuredbe okrajne ceste ob potoku Medja iz Zagorja na Trojane; — prepoved, da se v gledališči ne sme tobak kaditi, se ponovi ter se zarad tega deželni odbor obrne tudi na mestni magistrat.

— Postava, ki jo je zadnji deželni zbor kranjski sklenil o tem, da si občine napravijo plemenske junce, je potrjena.

*) Res, sramotno bilo bi, ako bi zaradi osebnosti v naši Postojni domača stvar propala! Radovedno pričakujemo zato prihodnjega poročila, ki naj bi kar po imenu imenovalo, kdor razpore dela. Vred.

— (Na pòsodo) proti 6 od sto obresti in pupilarni varnosti dá deželni odbor kranjski iz ustanove Kalistrove vseh 14.000 gold. skupaj ali pa v manjših zneskih, toda manjših kot 3000 gold. ne.

— (Iz seje mestnega odbora 21. dne t. m.) Prvi predmet tej seji je bil predlog, kako naj mesto praznuje sreberno poroko Nj. veličanstev, cesarja in cesarice. Sklenjeno je bilo: 1. Izroči se cesarju adresa udanosti po deputaciji; 2. na gradu se bo zjutraj 24. aprila 21krat s topovi ustrelilo, in po mestu bo igrala mestna godba; 3. ob 10. uri se odbor udeleži slovesne sv. maše v stolnici; 4. mestnim revežem se iz mestne blagajnice tisti dan razdeli 200 gold.; 5. naredi se ustanova, da se vsako leto 24. aprila podeli eni revni mestni deklici, ki se hoče možiti, 100 gld. dote iz mestne blagajnice, drugo leto pa ravno ista svota 4 rokodelskim učencem; 6. zvečer napravi filharmonično društvo v gledališču koncert z vatopnino; polovica dohodka se bode obrnila v prid otročje bolnišnice, po cesarici imenovane, polovica pa za učiteljske pripravnike. — V obširnem poročilu je dr. Keesbacher v imenu policijskega odseka stavil predloge zaradi osnove zdravstvene komisije, ki bi nas ruske kuge varovala. Gospod Jurčič stavi predlog, naj se o teh nasvetih, ki niso potrebni, pa nova bremena nakladajo mestjanom, preide na dnevni red. Ker pa tak predlog po upravnem redu ne more priti na glasovanje, se glasuje potem o predlogih policijskega odseka, kateri se vsi sprejmejo. Na to se volijo v zdravstveno komisijo gospodje: Horak, Lasnik in Doberlet; iz drugih meščanov pa Šantel in Gvajc. — Tudi po naših mislih je prav in treba, da se skrbi za javno zdravje, al — „est modus in rebus, sunt certi denique fines“!

— Kupčijsko ministerstvo je potrdilo gosp. Aleks. Dreota za predsednika zbornice kupčijske in obrtniške, gosp. K. Lukmana pa za podpredsednika.

— (Imenik ljubljanske škofije), ki je za leto 1879. izšel, kaže, da je v tej škofiji začetkom tega leta duhovnikov: 15 kapitularnih, 453 v dušnem pastirstvu, 25 v drugih službah, 58 v pokoji, 23 po drugih škofijah, 22 pa iz drugih škofij; razen tega je še 46 redovnih duhovnikov. Lansko leto jih je umrlo 14, v semenišči se jih pripravlja za duhovenski stan 43. — Prebivalcev šteje škofija: 456.672 katoličanov, 130 zedinjenih grkov ali Vlahov, 193 pravoslavcev ali starovercev, 340 protestantov in blizo 26 židov (judov), vseh skup toraj 457.361 duš.

— V Tržaški škofiji pa je po imeniku, ki nam je ravnokar došel, skupaj 322 duhovnikov, med katerimi jih 229 opravlja dušno pastirstvo, 45 jih je v pokoji. Prečastiti gospod dr. Jurij Dobrila so 87. škof tržaški.

— „Slov. Narod“ pripoveduje mično istorijco, koliko se gospice, ki so že v 3. letu tukajšnje preparandije, učijo domačega zemljepisa. Po popisu „Narodovem“ je ena ljubljanskih preparandic na močvirji imela reko Ljubljanico za Pivko ali za Unec. Tako trdna je ta gospica v zemljepisji, da menda afrikanke in azijske reke pozná, domače kranjske pa ne!

— Po poročilu „Zgod. Danice“ je bilo pri zadnji tomboli katoliške družbe toliko občinstva, da so bili vsi prostori prenapolnjeni. Za uvod je gosp. dr. Čebašek, častni kanonik in semeniški vodja, s prav čvrstim in podučljivim govorom razveselil pričujoče.

— (Čitalnična dvorana) je na večer „debelega četrtka“ zbrala mnogo občinstva, ki se je radovalo nad različnimi produkcijami. Sinoči, na pustni večer, pa je Sokolova maskarada dvorano premenila res v čarovni

grad, da si se mislil, da imaš pred seboj prizor iz „tausend und eine Nacht“. Škoda, da nam prostora in časa manjka popisati vse, kako in kaj je bilo; naj tedaj rečemo le to, da je letos „sokol“ sam sebe prekosil po krasnem arangementu včerajšnje maškarade, ki je nad 500 glav veselega občinstva in mnogo elegantnih mask privabila v svoje prostorije.

— (Odgovor na poslano iz sv. Križa.) „Symphytum asperrimum“, nova rastlina za krmo, ki dá na oralu 500 centov frišnega perja, katerega živina rada jé, se dobiva v Kopru (Capodistria) na vrtu c. k. učiteljišča. Spomladi je med vsemi drugimi rastlinami symphytum najprej zelen in dá v Kopru uže meseca aprila prvo žetev, kar je posebno za severneje kraje dobro, ki na pomlad nimajo nič zelenega za živino. Najmanjša cena je od 20 kr. naprej.

Koper v Istri.

Kristan.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — V seji 18. dne t. m. se je predstavilo novo ministerstvo prvokrat poslanski zbornici. Stremajer je pri tej priliki izjavil, da bode vlada si prizadevala, da se parlamentarno delovanje ne pretrga. Programa javnega ni objavil, vsaj se zbornica in staronovi ministri brez programa poznajo.

— Zbornici gosposki se je ponovljeno ministerstvo predstavilo 20. dne t. m. Kar je minister Stremajer govoril v zbornici poslancev, rekel je tudi tukaj.

— Zbornici poslancev je izročil 20. dne t. m. dunajski poslanec dr. Kronawetter peticijo od 35.142 delavcev podpisano, naj se v Avstriji uvede občna volilna pravica, da bode tudi ubožnejši državljan glas imel, ne le premožni. — Nadalje se je sklenilo, da bodo odslej imeli šolski okrajni nadzorniki dnino le tačas, kedar gredo po opravkih 8 kilometrov od svojega uradnega sedeža, in sicer po goldinarju potovalnine od kilometra, in 1 gold. 50 kr. za jed in pijačo od pol dneva. Vlada Stremayerjeva bi bila rada te dijete zmanjšala ali celó odpravila.

— Ker jutri imate delegaciji začeti svoje zborovanje, se odložé obravnave zbornice poslancev za kakih 10 dni. Koj potem vzame zbornica obravnavo državnega proračuna v roke, ki bode gotovo več dni trajala.

— Časnik „Deutsche Zeitg.“ je prinesel vest, da ces. namestništvo v Insbruku ostane prazno, ker je mogoče, da se grof Taaffe kmalu zopet vrne z Dunaja na prejšnje svoje mesto nazaj. — To govorico podira — in po naših informacijah prav po pravici — neki oficiozni dopisnik v „P. Lloyd“ rekoč: Grof Taaffe se ne drži za začasnega ministra, ampak za stalnega. Sedanje ministerstvo utegne biti začasno, minister notranjih zadev (grof Taaffe) pa je definitiven (stalen).“

— Poslanec dr. Vošnjak je interpeliral vlado, zakaj se rezervni zdravniki še zmirom zadržujejo v aktivni službi v Bosni in Hercegovini in ne odpuščaje domú, da si so rezervni oficirji itd. uže davno demobilizirani.

— Cesarica je 19. t. m. zvečer odpotovala na Irsko, kjer se bo dalje časa mudila.

— Herbst in dr. Giskra sta se odpovedala poslanstvu v delegacijo — „iz zdravstvenih ozirov“. Nek pregovor pa pravi, da „podgane zapuščajo potapljajočo seladjo“.